

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 4397/13
23.5.2014. године
Б Е О Г Р А Д

РАД-6.1 зарада, накнада зараде

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бисерке Живановић, председника већа и судија Љиљане Митић Поповић и Радомира Кокотовића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца: АА1 до АА5, које заступа АБ, адвокат, против тужених Комапаније “АА” д.п. у реструктурирању, Компаније “АА1” д.п. у реструктурирању, Агенције за приватизацију Републике Србије, Београд, Теразије бр.23 и Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, Београд, Немањина бр.22-26., ради исплате, одлучујући о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр.13815/10 од 4.3.2013. године, у седници већа одржаној 23.5.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 бр.13815/10 од 4.3.2013. године, у ставу другом, трећем и четвртом изреке и предмет **УПУЋУЈЕ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 бр.13815/10 од 4.3.2013. године ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда, као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе тужене да им солидарно исплате новчане износе, у вредности и са каматом, почев од 30.5.2009. године до исплате, по есконтној стопи Европске централне банке, у динарској противвредности на дан исплате, ближе означено у садржају тог става, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке обавезани су тужиоци да као солидарни дужници туженој Републици Србији солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара. Ставом петим изреке ослобођени су тужиоци плаћања судских такси у овој правној ствари.

Против одлуке садржане у ставу другом, трећем и четвртом изреке наведене

пресуде, тужиоци су благовремено изјавили жалбу, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, са предлогом као у жалби.

Трећетужена Агенција за приватизацију поднела је одговор на жалбу.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде и побијаног решења у границама овлашћења из одредбе члана 372 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04, 111/09), а који се овде примењује на основу члана 506 став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС “ бр.72/11), јер је важио у време њеног доношења, Апелациони суд је нашао да је жалба тужилаца основана.

Према чињеничном стању, утврђеном у првостепеном поступку, произилази да су тужени Комапанија “АА” д.п. у реструктурирању, Београд, и Компанија “АА1” д.п. у реструктурирању 27.5.2008. године објавиле јавни позив ради пријављивања лица која остварују право на новчану накнаду, у складу са Програмом реструктурирања ових компанија. Овим Програмом, предвиђена је исплата новчане накнаде у висини од нето 200 евра за сваку пуну годину радног стажа, према времену проведеном на раду у ефективном трајању, коју запослени и бивши запослени остварују у овим компанијама, укључујући и зависна друштва, која су основана од стране истих закључно са 31.12.2007. године, уколико су држављани Републике Србије и уз сагласност на исплату Министарства финансија. Програмом је предвиђено и да се пријављивање за бивше запослене врши у Београду, у периоду од 9.6.2008. године до 31.7.2008. године, у 14,00 часова. Према прегледу евидентираних радника по основу исплате накнаде од 200 евра по години радног стажа, за период од 9.6.2008. године до 14.11.2008. године, тужилац АА је евидентиран под редним бројем 2481 са 12 година радног стажа, тужиља АА2 под редним бројем 2501, са 25 година радног стажа, тужиља АА3, под редним бројем 2502, са 23 године радног стажа, тужилац АА4, под редним бројем 2516, са 5 година радног стажа и тужилац АА5, под редним бројем 2521, са 22 године радног стажа. Дан испуњења за имовинску целину Компаније “АА” д.п. у реструктурирању - Блок ХХ наступио је 25.6.2008. године, док је записник о наступању дана испуњења за имовинску целину "АА2" потписан 29.5.2009. године. У складу са важећим Програмом реструктурирања, Агенција за приватизацију Републике Србије је 1.6.2009. године обавестила Министарство економије и регионалног развоја да је за обе имовинске целине наступио дан испуњења и да би Министарство економије и регионалног развоја требало да се обрати Министарству финансија ради добијања сагласности за исплату ове накнаде запосленима и бившим запосленима у овим компанијама. Министарство финансија Републике Србије је дописом број 401-00-00829/2009 од 3.7.2009. године, обавестило Министарство економије и регионалног развоја да је могуће прихватити исплату ове накнаде из средстава буџета само под условом да се реализација врши у оквиру средстава опредељених Законом о буџету Републике Србије за 2009. годину, без ангажовања додатних средстава из буџета.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужилаца, као неоснован. Ово стога што је, у складу са одредбама члана

41-б став 1 и 2 и члана 43 став 1 и 2 Закона о приватизацији и Социјалним програмом, који је саставни део Програма реструктурирања субјекта приватизације из члана 13 Уредбе о поступку и начину реструктурирања субјекта приватизације, прописано да је услов за исплату назначене накнаде од 200 евра, по години стажа запосленима и бившим запосленима, сагласност Министарства финансија, која у конкретном случају није дата, због чега нису биле испуњени материјалноправне претпоставке за исплату ове новчане накнаде тужиоцима. Поред тога, било је нужно да се средства за ту намену одреде и да Министарство финансија да сагласност за исплату, који услови овде такође нису били остварени, нити су тужиоци с тим у вези предложили и приложили доказе.

Програм реструктурирања донет је у складу са Законом о приватизацији и има снагу извршне исправе, те се сматра уговором којим се утврђује висина и начин измиривања потраживања поверилаца која су у њему утврђена (члан 23а став 1); тачком III основа Социјалног програма садржаног у усвојеним програмима реструктурирања биле су обе компаније и утврђена је висина потраживања запослених и бивших запослених на име новчане накнаде и средстава остварених од продаје имовине субјекта приватизације даном испуњења коју је за имовинску целину „блок XX“ наступио 25.6.2008.године, а за имовинску целину „AA2“ 29.5.2009.године, па су тада запослени и бивши запослени стекли статус поверилаца субјекта приватизације. Поред тога, утврђено је да је дан испуњења за имовинске целине „блок XX“ и „AA2“ наступио, а Агенција за приватизацију се обратила Министарству економије и регионалног развоја, ради даље реализације Социјалног програма, у погледу испуњења спорног услова који се тиче давања сагласности Министарства финансија за исплату предметних новчаних накнада, које се изјаснило да „ начин реализације исплате предметне новчане накнаде и извор средстава из којих би се вршила исплата нису били дефинисани у Програмима реструктурирања“. Запослени у туженим компанијама које се реструктурирају не смеју да трпе штетне последице због пропуста који су у поступку усвајања Социјалног програма учинили надлежни органи субјекта приватизације и Агенција за приватизацију, као орган надлежан за спровођење поступка реструктурирања. Стога је без значаја „неспоразум“ који је настао између субјекта приватизације и Агенције за приватизацију о томе како ће та исплата и из којих средстава бити реализована и да ли Министарство финансија треба да се сагласи са исплатом из Републичког буџета или из средстава добијених продајом имовинских целина „блок XX“ и „AA2“.

Ово је став и уједначене судске праксе Уставног суда Србије (Одлуке Уставног суда Србије број: Уж.2431/2013 од 3.10.2013. године, Уж.бр.4639/12 од 8.5.2013.године)

Стога је у првостепеном поступку било нужно разјаснити да ли је потраживање тужилаца из ове парнице ушло у Програм реструктурирања и Социјални програм, као потраживање под условом и то у виду сагласности Министарства финансија, да ли је та сагласност дата, да ли су претходно тужиоци прихватили да учествују по назначеном позиву под условима из његовог садржаја, па и у погледу исплате накнаде, ако се Министарство финансија са тим сагласи.

Како је првостепени суд пропустио да разјасни наведене околности, ожалбена пресуда је морала бити укинута у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Ради тога, првостепени суд ће употпунити чињенично стање и разјасниће да ли је реч о „неспоразуму“ који је настао између субјеката приватизације и Агенције за приватизацију или не, у чему се он састоји, те да ли услед тога није прибављена назначена сагласност. Након што употпуни чињенично стање, на начин на који му је указано овим решењем, првостепени суд ће правилном применом материјалног права донети нову и на закону засновану одлуку.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер иста зависи од коначног исхода спора.

С обзиром на изложено, на основу члана 377 став 2 и 161 став 3 Закона о парничном поступку („Службени гласник бр. 125/04, 111/09), у вези члана 506 став 1 Закона о парничном поступку (“ Службени гласник РС” бр.72/11), овај суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Бисерка Живановић